

Tid Torsdagen den 21 oktober 2021 kl. 16.30 – 16.50
Plats Bråvallasalen, Stadshuset
Justering Måndagen den 1 november 2021, §§ 1-6, 8-9, 11-17, 19-39

Omedelbart justerade paragrafer

Justering Torsdagen den 21 oktober 2021, §§ 7, 10, 18

Johan Nilsson

Emilia Bjuggren

Närvarande**Beslutande ledamöter:**

Johan Nilsson (M) ordföranden

Emilia Bjuggren (S) vice ordföranden

Arne Fredholm (M)

Peter Backlund (L)

Hampus Rubaszkin (MP)

Anders Göransson (S)

Christina Wallmark (SD)

Tjänstgörande ersättare:

Niklas Sandstedt (M) för Annika Elmlund (M)

Bo Fellström (M) för Bo Sundin (M) §§ 1-38

Torsten Lindström (KD) för Susanne Wicklund (C)

Ida Mohlander (S) för Maria-Elsa Salvo (S)

Catharina Gabrielsson (V) för Clara Lindblom (V)

Andreas Lind (S) för Jonathan Metzger (V)

Anders Edin (SD) för Bo Fellström (M) § 39

Ersättare:

Joakim Rönnbäck (L) §§ 5-38

Ylva M Larsson (MP) §§ 1-38

Anders Edin (SD) §§ 1-38

Tjänstemän:

Förvaltningschefen Johan Castwall, Jenni Almgren, Timmie Aspelin, Ann-Charlotte Bergqvist, Göran Carlberg, Lena Holm, Eleonor Eklind Forslin, Sara Lundén samt borgarrådssekreteraren Daniel Carlsson-Mård.

§ 34**Handlingsplan för klimatanpassning av Stockholms stad.****Svar på remiss**

Dnr E2021-03767

Beslut

Exploateringsnämnden beslutar enligt exploateringskontorets förslag:

- 1 Exploateringsnämnden anser remissen besvarad med kontorets tjänsteutlåtande.

Handlingar i ärendet

Exploateringskontorets tjänsteutlåtande från den 27 september 2021.

Nämndens behandling av ärendet**Framlagda förslag till beslut**

- 1) Ordföranden Johan Nilsson m.fl. (M), Peter Backlund (L), Hampus Rubaszkin (MP), Torsten Lindström (KD), Catharina Gabrielsson m.fl. (V) och Christina Wallmark (SD) föreslår (se beslutet).
- 2) Vice ordföranden Emilia Bjuggren m.fl. (S) föreslår att nämnden beslutar enligt följande:
 - 1 Att delvis godkänna förslaget.
 - 2 Att tillstyrka motionen, samt att därutöver anföra följande:

Stockholm ställs inför nya utmaningar i en allt varmare och blötare värld. Vi välkomnar stadens handlingsplan för klimatanpassning, men beklagar att den har blivit försenad. Handlingsplanen skulle tagits fram år 2020 och implementerats år 2021.

Ett ökat arbete behövs när det kommer till klimatanpassning, i både stort och smått. Under år 2021 såg vi flera exempel på extrema översvämningar i Sverige och Europa. Staden måste ha en god beredskap för allvarliga krissituationer på grund av extremväder. Även mindre insatser är viktiga för stockholmarnas livskvalitet, så som skugga och vattenfontäner vid lekplatser och torg. Handlingsplanen är efterlängtd.

Beslutsgång

Ordföranden Johan Nilsson (M) ställer förslagen mot varandra och finner att nämnden beslutar enligt kontorets förslag som stöds av ordföranden Johan Nilsson m.fl. (M), Peter Backlund (L), Hampus Rubaszkin (MP), Torsten Lindström (KD), Catharina Gabrielsson m.fl. (V) och Christina Wallmark (SD).

Reservation

Vice ordföranden Emilia Bjuggren m.fl. (S) reserverar sig mot beslutet med hänvisning till sitt förslag.

Särskilt uttalande

Catharina Gabrielsson m.fl. (V) lämnar särskilt uttalande enligt följande:

Temperaturen för Stockholms län beräknas öka med mellan 3 - 5 °C till 2100, enligt beräkningar från SMHI. Enligt FN:s specialrapport från 2018 innebär en temperaturökning på 1,5 grader redan mycket stora konsekvenser för våra samhällen. Ett Stockholm som är 3-5 grader varmare är svårt att föreställa sig.

Vad som blir särskilt tydligt är att klimatanpassning behöver få en större roll i stadens verksamhet. De detaljplaner som utarbetas nu, de bygglov som beviljas nu, de kommer att stå kvar 2100. Därför behöver alla förvaltningar och hela staden känna ett ansvar för att staden minskar sina utsläpp och är anpassad för ett förändrat klimat.

Handlingsplanen för klimatanpassning fokuserar på skyfall och värmeböljor, vilket är en bra avgränsning. Vänsterpartiet vill dock framhålla vikten av flexibilitet i takt med att ny kunskap kommer. Andra delar som erosion och stormar kan också komma att bli aktuella och därför bör även dessa konsekvenser finnas med i stadens beaktande.

Klimatanpassning måste gälla hela staden. Att handlingsplanen särskilt lyfter fram resursstarka områden som Östermalm och Norra Djurgårdsstaden i sina pilotprojekt är inte rimligt. Pilotprojekt och åtgärder för klimatanpassning måste göras i fler delar av staden och bör utgå från en riskanalys.

I takt med att samverkan internt i staden och mellan staden och externa aktörer ökar, behöver finansieringen för samverkan öka. Det gäller naturligtvis också anpassningsmedel där staden behöver ta ett långsiktigt grepp om finansieringen.

Christina Wallmark (SD) lämnar särskilt uttalande enligt följande:

Vi delar i huvudsak kontorets bedömningar, vad gäller frågor om värmeböljor och skyfall. Handlingsplanen berör bland annat aktiviteten "beredskapsplanering för skyfallssäkring av prioriterade samhällsobjekt på kort sikt". Om en sådan beredskapsfråga skall tas på stort allvar, skulle det kunna innebära framtagande av evakueringsplaner längs en stor del av Stockholms kuster och strandlinjer, liksom för en stor andel fastigheter och verksamheter. Kostnaden för en sådan plan,

som bygger på antagandet om en akut risk för skyfall, bör vägas mot andra former av aktiviteter.

Handlingsplanen berör även aktiviteten att ”uppnå förmåga att inkludera och hantera effekter av värmebölja i stadsutvecklingsprocessen”. Även här handlar det om förberedelser för en eventualitet, som kan komma att inträffa. Det är svårt att uppskatta eventuella skadeeffekter av en värmebölja, liksom vilka kostnadseffektiva åtgärder som bör vidtagas.

Både vad gäller skyfall och värmeböljor gäller att de påverkar hela staden och dess omgivning. Vi menar att det inte är motiverat att i kommande stadsutvecklingsprojekt göra särskilda och kostnadsdrivande insatser mot just specifikt skyfall och värmeböljor. Krav skulle kunna ställas på särskild planering för andra och lika allvarliga händelser och störningar. Utländsk militär aktivitet i staden och medföljande höga krav på välutrustade skyddsrum i nyproduktionen, är bara ett av flera exempel. Planering inför katastrofer kan snarare vara mer lämplig vad gäller särskilt utsatta eller känsliga grupper, som exempelvis äldre och sjuka. Allt detta rör samhällets hållbarhet på många sätt, och där kan det finnas behov av att bygga upp beredskapsförråd. Mycket av detta handlar om utrustning och förbrukningsvaror, som till sin karaktär ofta är flyttbara, som vattenförråd, fläktar och sjukvårdsmaterial. Dessa frågor hanteras av MSB, försvarsmakten och andra aktörer.

Beredskapsplaner är i allmänhet av godo, men de kan också beröra frågor som ekonomisk beredskap, försörjning av el, bränsle, mat och andra varor. Under senare tid har ibland försörjning med elektricitet setts som ett akut problem. Här finns det anledning att vidta åtgärder. Det kan också finnas andra risker, kopplade till otrygghet, våld, brottslighet, gängkriminalitet, övergrepp och annan kriminell verksamhet som också bör hanteras. I dessa frågor finns anledning till förstärkning av både kommunal och statlig verksamhet. Men det berör inte i huvudsak kommunens ansvarsområden och sällan specifika byggnader och exploateringsområden.

Exploateringskontoret bedömer att handlingsplanens aktiviteter innebär ökade krav på utredningar och åtgärder vilket sannolikt kan leda till ökade kostnader för stadens exploateringsprojekt. Vi håller med kontoret i detta, och menar att den reguljära planeringens rutiner bör följas och att stadens förebyggande arbete, vad gäller såväl skyfall, värmeböljor, extrem kyla, energiavbrott, vatten- och bränsleförsörjning, bränder, trafikkaos, terror, utslagning av det digitala

kommunikationsnätet, mm, inriktas på hela staden, inte enbart och specifikt på ny bebyggelse. I dessa frågor gäller det verkligen att prioritera de känsligaste länkarna i stadens system.

Vid protokollet
Timmie Aspelin